

Til Socialudvalget

28-05-2014

Sagsnr.
2014-0105727

Bilag 1 – Eksempler på målsætninger

Dokumentnr.
2014-0105727-1

Nedenstående er eksempler på, hvordan et realistisk og ambitiøst mål kunne se ud for hvert af de forslag til mål, som findes i grundlagspapiret.

Sagsbehandler
Signe Kofoed Janot

1) Flere udsatte københavnere får anvist en bolig

Antallet af borgere, der får anvist egen bolig er en indikator for, hvor vidt det lykkes at tilvejebringe bolig til målgruppen. Opnåelsen af dette mål er i overvejende grad afhængig af tilgængeligheden af boliger som målgruppen kan betale. Det væres sig borgere med behov for støtte og borgere med brug for en bolig for at afhjælpe yderligere social deroute. Målsætningen om anvisning af flere udsatte københavnere til egen bolig kan kun nås gennem en samlet indsats på tværs af forvaltningsområder, herunder Teknik- og Miljøforvaltningen og Økonomiforvaltningen i forbindelse med tilvejebringelse af flere billige boliger i København.

Et mål kunne fx være: 165 flere udsatte københavnere får anvist en bolig, svarende til en stigning på ca. 20 pct i 2017.

2) Færre udsættes fra deres bolig på årsplan

Målsætningen har fokus på den grundlæggende tilgang i Socialforvaltningen, som indebærer at der tidligst muligt sættes ind med henblik på at forebygge yderligere social udsathed. Antallet af borgere der udsættes fra egen bolig dækker både over borgere der udsættes af en bolig de er boligsocialt anvist til, og borgere der udsættes af en privat lejebolig. Opnåelsen af dette mål er i høj grad afhængig af om kommunen lykkes med at få information om og skabe kontakt til de udsættelsestruede borgere. Derudover handler målet om, at udsatte borgere får den relevante støtte i forbindelse med indflytning samt i at bo i egen bolig, herunder boligrådgivning, gældsrådgivning og hjemmevejledning med pædagogisk støtte.

Målet indgik i det tidligere Socialudvalgs pejlemærker 2009-2013 som indikator for målet 'Færre borgere ender i langtidsfattigdom'. Pejlemærkestatus 2013 viste et fald i udsættelser på 10 pct. i Københavns kommune.

Kontoret for Resultater

Bernstorffsgade 17-21
1577 København V

Telefon
2966 4070

E-mail
XJ77@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009683366

www.kk.dk

Desuden indgik hjemløses fastholdelse af tildelt bolig som et mål i de tidligere pejlemærker. Ved at måle på fastholdelsesgraden fokuseres der på de borgere som forvaltningen selv har boliganvist og dermed kendskab til og som kommunen ofte yder støtte til.

Et mål for færre udsættelser kunne fx være: 80 færre udsættelser i 2017. Det svarer til et fald på ca. 15 pct.

Et mål for fastholdelse af tildelt bolig kunne fx være: 9 ud af 10 fastholder tildelt bolig.

3) Færre unge begår alvorlig kriminalitet

Målet indgik i det tidligere Socialudvalgs pejlemærker for 2010-2013. Opfølgningen på pejlemærkerne viste, at andelen af 15-17 årige københavnere, som sigtes for alvorlig kriminalitet, faldt med 17 pct. i perioden. Hvis man ser på de børn og unge, som får støtte i Socialforvaltningen, var der også et fald i perioden, om end ikke så markant: For foranstaltningsmodtagere faldt andelen, som sigtes for alvorlig kriminalitet, med 9 pct. Socialforvaltningen vurderer, at den gode udvikling kan fortsætte, hvis kommunen bliver ved med at have et stærkt fokus på børn og unges trivsel og udvikling.

Et realistisk og samtidig ambitiøst mål for reduktionen i den alvorlige kriminalitet blandt unge 15-17 årige københavnere i perioden 2014-2017 kunne være, at 100 færre unge begår alvorlig kriminalitet i perioden, svarende til et fald på 24 pct.

4) Flere borgere med særlige behov bliver selvforsørgende via beskæftigelse eller uddannelse

Målet indgik i det tidligere Socialudvalgs pejlemærker for 2010-2013. Målgruppen for pejlemærket var borgere med handicap og sindslidelse tilknyttet voksenenhederne i SOF, hvilket betød at det for en del af målgruppen, fx borgere med svære handicap, ikke var realistisk at opnå beskæftigelse på ordinære vilkår.

Det vurderes derfor hensigtsmæssigt at sætte fokus på de borgere, der har sociale problemer udover ledighed, og hvor der er mulighed for progression mod selvforsørgelse via bl.a. beskæftigelse eller uddannelse. Målgruppen vil i modsætning til det tidligere pejlemærke også omfatte borgere med misbrug.

Det er essentielt for opnåelse af målet, at det sker i et samarbejde med Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen.

Her kunne et realistisk og ambitiøst mål være: 5pct. flere med særlige behov kommer i beskæftigelse eller i uddannelse frem mod 2017

5) Færre københavnere lever i langtidsfattigdom

Socialforvaltningens forrige pejlemærker havde et meget ambitiøst mål om at mindske langtidsfattigdommen med 20 pct. over 4 år. Dette mål blev ikke indfriet. Erfaringen var, at der er strukturelle forhold som lovgivning og kriser, der har langt større indflydelse på udviklingen af fattigdommen, end de indsatser Socialforvaltningen kan iværksætte. Endvidere var det en udfordring ved det hidtidige pejlemærke, at det baserede sig på tal fra Danmarks Statistik, som opgøres med to års forsinkelse – forvaltningen arbejder på at få mere opdaterede tal fra regeringens fattigdomsmålinger, så der ikke er to års forsinkelse i målinger af udviklingen fremover.

Fattigdomsudviklingen vil også fremadrettet ligeledes være påvirket af de reformer, som regeringen indfører, som foreløbig peger i retning af lavere indkomst for visse grupper. Udviklingen for et fattigdoms-pejlemærke vil desuden være påvirket af beskæftigelsessituationen i København.

I stedet for det hidtidige mål på 20 pct., som har vist sig at være overambitiøst, kunne man i stedet sætte et mål for reduktion af langtidsfattigdom på 5 pct., hvilket svarer til, at 730 færre københavnere lever i langtidsfattigdom om 4 år.

6) Flere københavnere klarer sig bedre og har derfor mindre behov for hjælp

Målet om at klare sig bedre indeholder to delmål: Et mål om mindre behov for hjemmehjælp og et mål om at flytte til mindre indgribende boformer. Målet om mindre behov for hjemmehjælp taler ind i både Socialforvaltningens og Sundheds- og Omsorgsforvaltningens indsatser. Der er et stort antal borgere, der modtager hjemmehjælp, men det er kun et mindre antal, som det er muligt at sætte ind overfor med sundhedstræningsforløb og hverdagstræning. Af disse borgere er der nogle, som det lykkes for at blive mere selvhjulpne og dermed mindske behovet for hjemmehjælp.

Her kunne et realistisk og ambitiøst mål være, at ca. 180 borgere i SOF og SUF kan hjælpes til at behøve mindre hjemmehjælp.

Målet om mindre indgribende boformer var også et af de forrige pejlemærker, hvor det omfattede de socialpsykiatriske bocentre.

Ud fra erfaringerne med indfrielsen af dette pejlemærke, kan man sætte et ambitiøst mål om, at 300 borgere flytter i mere selvhjulpne boformer over en periode på 4 år. Tallet kan muligvis øges, hvis det bliver muligt at lade pejlemærket omfatte flere boformer end blot socialpsykiatrien.

7) Andelen af elever med dårlige resultater i de nationale test for læsning og matematik uanset social baggrund skal reduceres år for år

Folkeskolereformen sigter på at mindske betydningen af elevernes sociale baggrund i forhold til deres faglige resultater og har derfor som konkret mål, at andelen af elever med dårlige resultater i de nationale test for læsning og matematik uanset social baggrund skal reduceres år for år. Folkeskolereformens mål går igen i regeringens sociale 2020 mål, hvor der nemlig er fokus på at forbedre de udsatte børns faglige niveau i læsning og matematik.

Når de nationale mål er operationaliseret og data foreligger, kan måltal formuleres.

8) Flere borgere med særlige behov skal have øget deres livskvalitet.

Et pejlemærke om øget livskvalitet skal sætte fokus på, at det er et selvstændigt mål for forvaltningen at øge borgernes lykkeniveau/livskvalitet.

Et sådant mål tænkes at gælde udførersiden for alle målgruppeområderne i SOF. Det anbefales at myndighedssiden ikke indgår, da det vil give mange dobbeltmålinger.

Måling af livskvalitet forventes gennemført ved brug af et simpelt spørgeskema, der besvares af borgerne en gang årligt. Det vil bestå af 2-4 spørgsmål, der forventes indarbejdet i samme skema, som anvendes i målingen af brugertilfredshed (se nedenfor). Det anbefales så vidt muligt at anvende standardiserede spørgsmål anbefalet af OECD, da det giver mulighed for sammenligning med normalbefolkningen, andre udsatte grupper m.v..

Ved måling af livskvalitet skal man være opmærksom på en række ting. Bl.a. at livskvalitet er et meget overordnet mål, som kan afhænge af mange underliggende forhold i borgerens liv, som Socialforvaltningen ikke nødvendigvis har indflydelse på. Derfor kan fremgang/tilbagegang i livskvalitet ikke kun tilskrives tilbuddet. Derudover bør man være opmærksom på, at det ikke vil være de samme borgere, vi spørger fra år-til-år, fordi der på nogle tilbud er rigtig meget gen-

nemstrømning. For disse tilbud skal således være forsigtig med at fortolke resultaterne, som fremgang/tilbagegang for den enkelte borger.

Øget livskvalitet har ikke tidligere været et mål for forvaltningen, og der findes derfor ikke en baseline, som kan bruges til at opstille et relevant mål. Et forsigtigt bud på et mål kan være at: 70 pct. af borgerne oplever høj livskvalitet. Den nærmere definition af ”høj livskvalitet” skal undersøges nærmere og fastlægges på de enkelte målgrupperområder.

9) Flere af brugerne er tilfredse med de leverede ydelser

Et mål om øget brugertilfredshed vil være med til at give en systematisk viden om borgernes oplevelse af forvaltningens ydelser.

Målingen af brugertilfredshed forventes gennemført ved et standard-skema med ganske få tematiske spørgsmål. Målingen tænkes gennemført 1 gang årligt. Det foreslås at man måler separat på henholdsvis drifts- og myndighedsområdet. På herberger og krisecentre, hvor borgerne som udgangspunkt kun skal opholde sig i en kort periode, kan en tilfredshedsmåling gennemføres 2 gange årligt.

Målingen kan desuden suppleres ved frivillige undersøgelser, der gennemføres ved metodefrihed.

Den Social Hjemmepleje har en målsætning om, at 80 pct. af borgerne er tilfredse med de ydelser de modtager. På den baggrund kan målet for brugertilfredshed være: 80 pct. af borgerne på tilbud og myndighedscentre er tilfredse med de leverede ydelser.

10) Flere borgere reducerer eller stopper deres misbrug af stoffer eller alkohol

Dette mål er nyt og knytter sig til regeringens 2020 mål og målene i 6 by samarbejdet. Her har man et meget ambitiøst mål om, at man i 2020 opnår, at 50 pct. af borgere i behandling slutter deres behandlingsforløb som stoffrie. Der er ikke formuleret et mål endnu for alkoholbehandling og afholdenhed. Københavns Kommunes Socialforvaltning har hidtil målt på et nærliggende mål om stoffrihed gennem årene. Her har resultatet ligget omkring – og lidt over – de 35 pct. Tallene er ikke direkte sammenlignelige, da det afhænger af målemetoder, men der er ingen tvivl om, at de 50 pct. er et meget ambitiøst mål. Det giver imidlertid mening at arbejde efter de samme mål og dermed bruge de samme måleredskaber og kunne måle sig op mod hinanden på tværs af kommunerne.

Forvaltningen vil derfor lægge op til, at vi indoptager ambitionen fra regeringen i forhold til både alkohol og stofområdet. Målet skal imidlertid tilpasses den kortere tidshorisont for pejlemærkerne. Et bud på

omkring 44 pct. i 2017 afspejler en lineær udvikling fra udgangspunktet.